

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vattenfall Europe Generation AG

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy umieszczenie kategorii „działań służących spalaniu paliwa w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW” w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE⁽¹⁾ prowadzi do tego, że początek obowiązku związanego z handlem emisjami, jakiemu podlega instalacja wytwarzająca energię elektryczną, rozpoczyna się zatem w momencie pierwszej emisji gazów cieplarnianych i tym samym ewentualnie przed momentem pierwszego wytworzenia energii elektrycznej przez instalację?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 19 ust. 2 decyzji Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. (2011/278/UE)⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że emisja gazów cieplarnianych, która miała miejsce przed rozpoczęciem normalnej działalności instalacji ujętej w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE, powoduje powstanie obowiązku raportowania i umarzania uprawnień do emisji przez prowadzącego instalację już w momencie pierwszej emisji w fazie rozruchu instalacji?

- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

Czy art. 19 ust. 2 decyzji Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. (2011/278/UE) należy interpretować w ten sposób, że stoi na przeszkodzie stosowaniu krajowego przepisu transponującego zawartego w § 18 ust. 4 Zuteilungsverordnung 2020 [rozporządzenia w sprawie przydziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w okresie handlowym 2013–2020] do instalacji wytwarzających energię elektryczną w odniesieniu do ustalenia początku obowiązku związanego z handlem emisjami?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami [uprawnieniami do] emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE, Dz.U. L 275, s. 32.

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady [notyfikowana jako dokument nr C(2011) 2772], Dz.U. L 130, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 28 sierpnia 2015 r. – E.ON Kraftwerke GmbH/Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-461/15)

(2015/C 398/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: E.ON Kraftwerke GmbH

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

- 1) Jakie informacje należą do odpowiednich informacji w rozumieniu art. 24 ust. 1 decyzji 2011/278/UE⁽¹⁾? Czy ograniczenie to należy rozumieć jakościowo czy ilościowo? Czy należą do nich również takie informacje dotyczące planowanych lub rzeczywistych zmian zdolności produkcyjnej, poziomu działalności oraz działalności instalacji, które nie prowadzą bezpośrednio do uchylecia bądź dostosowania decyzji o przydziale uprawnień zgodnie z art. 19–21 decyzji 2011/278/UE i nie powodują powstania obowiązku przedłożenia informacji na podstawie art. 24 ust. 2 decyzji 2011/278/UE?

- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: Czy art. 24 ust. 1 decyzji 2011/278/UE należy interpretować w ten sposób, że zakazuje on państwu członkowskiemu żądania od prowadzącego instalację również takich informacji dotyczących planowanych lub rzeczywistych zmian zdolności produkcyjnej, poziomu działalności oraz działalności instalacji, które nie prowadzą bezpośrednio do uchylecia bądź dostosowania decyzji o przydziale uprawnień zgodnie z art. 19–21 decyzji 2011/278/UE?

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. ustanawiająca przejściowe zasady dotyczące zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87 Parlamentu Europejskiego i Rady [notyfikowana jako dokument nr C(2011) 2772], Dz.U. L 130, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Wiener Neustadt (Austria) w dniu 2 września 2015 r. – Admiral Casinos & Entertainment AG/Balamatic Handelsgesellschaft m.b.H i in.

(Sprawa C-464/15)

(2015/C 398/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Wiener Neustadt

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Admiral Casinos & Entertainment AG

Strona pozwana: Balamatic Handelsgesellschaft m.b.H, Robert Schnitzer, Suayip Polat KG, Ülkü Polat, Attila Juhas, Milazim Rexha

Pytania prejudycjalne

Czy art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że przy ocenie proporcjonalności przepisów krajowych, które przewidują monopol na rynku gier losowych kluczowe znaczenie dla ich dopuszczalności z punktu widzenia prawa Unii mają nie tylko cele przepisów, lecz również ich skutki podlegające stwierdzeniu z empiryczną pewnością?
